

քաղաքը իր բոլոր թափառմանցը մէջ
իւր աչքերը սեւեռած հաստատած
էր . . . :

Այսպէս մենք ալ պէտք էնք յա
ւաջ չուել օրէ օր, պարտաւորութե
նէ ի պարտաւորութիւն . . . սակայն
քիչ ատենէն « Գաւիտենական փա
ռաց մեծութեանը » : Այն բաւական
է . . . թող փոթորիկները մոնչեն, ան
գին զիմացը երկինքն է : Ի՞նչ հող է :

Թէ ճամբան մութ է, երբ միայն կա
րենամ Յիսուսին ձեռքը իմ ձեռքիս
մէջ զգալ և Անոր ըսելը լսեմ, « Ես եմ
մի երկնչիւր, որգեակ իմ, ուր որ ես եմ
դուն ալ հոն պիտի բլասս » :

Այս Աստուածային ձայնը հան
դարտութիւն կը բերէ :

« Սիրեցեալն իմն է եւ ես Անորն
եմ » :

Dr Theodore L. Cuyler

Ծ Ա Ղ Կ Ա Ք Ա Ղ Ա Մ Ե Ր Ի Ք Ա Կ Ա Ն

Ք Ր Ի Ս Տ Ո Ս Ա Ռ Ք Ր Ի Ս Տ Ո Ն Ե Ա Յ Ն

« Գինս՝ գործէ իմ այգւոյս մէջ » հոն ընելիք շատ գործ կայ .

Հունձքը շատ է, եւ աշխատաւորները քիչ :

Հոն վնասակար խոտեր շատ կան, այգին անպարիսպ է, գէշ տունկեր կան խլուելու
Եւ փոխադարձ հերկելու, սերմանելու և պտուղները քաղելու պէտք կայ :

Աղուէաներ կան բռնուելիք, գայլեր կան ջնջուելիք .

Ամէն հասակի և աստիճանի տէր մարդկանց գործ ունիմ տալիք .

Ոչխարներ ունիմ նայուելիք, եւ գառնուկներ դարմանուելիք .

Կորսուածը պէտք է փնտռել, հաւքել, վհատեալները միխթարել :

Գնահ գործէ, գնահ գործէ, գնահ գործէ իմ այգւոյս մէջ շատ բան կայ ընելիք .

Գնահ գործէ, գնահ գործէ հունձքը շատ է, և աշխատաւորներն քիչ :

« Գնահ գործէ իմ այգւոյս մէջ » ղբեղ իբրեւ իմն կը պահանջեմ,

Արիւնով քեզ ծախու առի և բոլոր քուկդ եղածները .

Քու ժամանակդ և քու տաղանդներդ, քու ամենաբարձր կարողութիւններդ,

Քու ամենաջերմ զգացումներդ և պայծառագոյն ժամերդ :

Ես յօժարութեամբ թողուցի իմ թագաւորութիւնս քեզ համար

Ինչպէս նաեւ Հրեշտակապետաց երգերը — որ ծառին վրայ կախուիմ

Յաւերու եւ փորձութեանց մէջ, վշտոյ և ամօթի մէջ,

Քու բուն զինդ և արմէքդ լիովին վճարեցի, իմ ծախու առածս կը պահանջեմ

Գնահ գործէ, գնահ գործէ, գնահ գործէ իմ այգւոյս մէջ շատ բան կայ ընելիք .

Գնահ գործէ, գնահ գործէ, հունձքը շատ է և աշխատաւորները քիչ :

« Գնահ գործէ իմ այգւոյս մէջ » ո՛հ, գործէ քանի որ ցորեկ է :

Արեւին լուսաճաճանչ ժամերը կըլտասին շուտաշուտ

Եւ գիշերային տխուր ստուերները ժողովուելու վրայ են :

Այն ատեն աշխատելու ատենդ յաւիտեանս պիտի անցնի .
 Սկսէ՛ առաւօտուն եւ վատարկէ՛ օրն բոլոր .
 Քեզ զօրութիւն ես պիտի տամ, եւ վարձքդ ես պիտի վճարեմ .
 Եւ օրհնեալ, երեքսուորիկ օրհնեալ են, այն քանի մը ժրաջան գործաւորները,
 Որ իմ իրենց յանձնած եւ տուած գործս պիտի լինցեն
 Գնա՛ գործէ, գնա՛ գործէ, գնա՛ գործէ իմ այգւոյս մէջ շատ բան կայ ընելիք,
 Գնա՛ գործէ, գնա՛ գործէ, հունձքը շատ է եւ աշխատաւորներն քիչ :

ՄԱՆՈՒԿՆ ԵՒ ՔԵՐՈՎԱԲԷՆ

ՔԻՇԵՐԱՅԻՆ լռութիւն զերկիրս ամեն սրտած էր,
 Նուիրական տեսարան երկնից երես կը փայլէր .
 Աստեղներու ազօտ լոյսն, կիսալուսնոյ միացած,
 Մթնշաղկաւն ախուր մութն գեռ եւս չէին փարատած :

Արարածք ամէն,
 Քաղցր ՚ի քուն ննջեն,
 Հսկէ Արարիչն,
 Յերկնից խորանէն :

Սա դիմացի անակին՝ հէգ բնակիչքն հանգչած չեն
 Հիւանդ մանկան՝ մահճին քով՝ արտասուալից կ'աղօթեն,
 Բարձրեալդ Հայր քուկդ ենք մենք «Նշիցին միշտ օրհնեալ կամքդ»
 Զի հայրախնամ տէրութեանդ ծառայենք մենք հնազանդ :

Ի ծունրը իջան,
 Բայց մանկան վրան
 Ոգի մը տեսան
 Փայլակի նման :

Կէս գիշերէն ժամ մը վերջ՝ անմեղ մանուկն կը ժպտէր,
 Վարդանման դէմքին վրայ՝ մահուան դալուկն կը ծածկէր,
 Տառապեալ մայրն, թշուառ հայրն, սրտից խորէն հառաչեն
 Բայց Բարձրեւոյն Սուրբ Հրամանն՝ այն սուրբ Մանուկն կը կանչէր :

Լոյս ցոլայր սրայծառ,
 Ճակտէն ձիւնափայլ,
 Աստեղն պէս վառ
 Սչերն ունէր փայլ :